

Gungstolen får vänta för Gun & Inge

Under ett långt arbetsliv har Gun & Inge Ström jobbat som musiklärare och polis, och använt stor del av sin fritid till att sjunga, spela och förkunna Guds ord. Fortfarande når de många människor med sin enkla folksliga framtoning. Deras erfarenhet är att det gamla evangeliet ännu har något att säga ”vanliga” människor.

Gun & Inge Ström har vid det här laget varit folkpensionärer i över tio år, men det kan man inte ana när man träffar dem eller ser deras kalender. Trots en del kroppsliga krämpor kör de omkring i hela landet i många olika sammanhang. Oavsett vilken publik de har gör de aldrig avkall på den praktiska kristna tro som följt dem hela livet. För Gun & Inge är detta en självklarhet.

– Vår erfarenhet är att alla begriper vad som är äkta, även om de inte förstår allt som händer. Vi fokuserar inte på yttringar utan försöker tvärtom ligga lågt, men när Guds Ande kommer så vill vi inte stå i vägen. Gud måste få verka på sitt sätt, det är ingenting att skämmas för.

I år är faktiskt hela sextio år sedan det samspelade paret Ström sågs första gången. Gun hade kommit från Härjedalen och Inge från Hälsingland till Stockholm för att utbilda sig. Gun minns tydligt det första sammanträffandet högst upp på andra läktaren i Filadelfia. För kungen sa det ’klick’ i motsvarande läge, för Gun kom det en tanke.

– Ja, när jag såg Inge var det något inom mig som sa: ’här är han’! Sen underlättade det ju att min bror var kompis med Inge. Så det dröjde inte så länge förrän vi träffades igen och började sällskapa. 1956 gifte vi oss.

Båda hade de på varsitt håll upplevt att de hade en kallelse att nå ut till människor med evangeliet. Gun växte upp i ett harmoniskt pingsthem, och var inte gammal när någon profeterade om att hon skulle sjunga om Jesus i hela vårt land. Det var inte lätt att förstå för en ung tjej i avlägsna Lofsdalen i Härjedalen. Inge växte upp med en hårt arbetande pappa, som kunde bli både hotfull och våldsam när han hade supit med sina kompisar.

– Det var många tårar och smärtsamma upplevelser i mitt barndomshem. Men hos mormor

och morfar hade jag en fristad. Jag blev frälst som tonåring i ett pingstmöte och redan som 16-åring åkte jag till bibelskolan i Stockholm. De ville sända mig som evangelist till Jämtland men då sa min pappa ifrån. Han ville att jag skulle ha ett 'riktigt' jobb. Så jag började på polisskolan i stället.

Gun reste och sjöng i olika sammanhang i många år mest på semestern, och maken Inge var chaufför och resällskap. Han jobbade ofta mer än heltid som polis med oregelbunden arbetstid. Eftersom han växte upp i en annan tid än med nuvarande amorteringsfria lån, följde han förre statsministern Perssons devis: "den som är satt i skuld är inte fri." Inge jobbade därför ihop till både bil och hus.

– Men vi kände båda en kallelse att sprida evangeliet, säger Inge, och Gun nickar instämmande när Inge fortsätter. – Vi samtalade om kallelse och böjde sen knä och bad: 'Gud, vill du ha oss får du hjälpa oss. Vi tänker då inte ringa och bjuda in oss'. Och tänk, det har vi inte behövt göra heller, konstaterar paret Ström med ett leende.

Intervju: Börje Norlén